

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 540

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 noiembrie 1999

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 132 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	1-3	Decizia nr. 139 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 248 din Codul penal.....	5-7
Decizia nr. 133 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată.....	3-5	Decizia nr. 140 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132 din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Claudia Miu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Nicolae Brăiescu în Dosarul nr. 1.801/1999 al Judecătorei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, procurorul pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prin certificatul eliberat de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989 se atestă calitatea de luptător în revoluție. Dreptul de a fi scutit de plata impozitului pe salarii se naște numai ca urmare a conferirii titlului de onoare prin brevet, așa cum se prevedea în Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, prevedere care a fost preluată în art. 6 din aceeași lege, modificată și republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.801/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Nicolae Brăiescu. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 este în atribuțiile comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale.”

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată. Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu

pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate, în cadrul funcției de bază”.

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:

a) conferă decorații și titluri de onoare”.

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale atacate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege, titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990,

republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990, și care prevede la alineatul ultim: „*Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet.*”

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată, completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre drepturile de care beneficiază, conform Legii nr. 42/1990, republicată, deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, se află și scutirea de plata impozitului pe salariu. Acest drept urmează să fie

exercitat de titularul său în condițiile fixate de lege. Faptul că într-o hotărâre a Guvernului nu se specifică necesitatea atestării titlului prin brevet nu poate însemna că această condiție legală a fost înlăturată. O hotărâre a Guvernului nu poate adăuga la lege și nu poate fi contrară legii. Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, prin dispoziția ce face obiectul excepției, nu face altceva decât să preia condiția existenței brevetului, fixată prin Legea nr. 42/1990, republicată.

Rezultă că prin Legea nr. 42/1990, republicată, s-a instituit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, titlu care se conferă prin brevet. Legea prevede acordarea scutirii de plata impozitului pe salariu, drept menționat și în Hotărârea Guvernului nr. 566/1996.

Raportând prevederile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, la dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție, Curtea constată că textul legal criticat este în concordanță cu legea fundamentală. Conferirea unei decorații sau a unui titlu de onoare de către Președintele României, în baza art. 94 lit. a) din Constituție, se atestă prin brevet. Brevetele sunt validate sub semnătura autografă a Președintelui României, precum și prin sigiliu. Ipoteza cuprinsă în dispoziția legală criticată, referitoare la condiționarea scutirii de plata impozitului, concretizează prerogativa constituțională a Președintelui României.

Pentru aceste considerente, urmează ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Nicolae Brăiescu în Dosarul nr. 1.801/1999 al Judecătoriei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133

din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea

nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Petruche Stanciu în Dosarul nr. 1.802/1999 al Judecătoriei Buzău.

La apelul nominal s-a constatat lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, procurorul pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că prin certificatul eliberat de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989 se atestă calitatea de luptător în revoluție. Dreptul de a fi scutit de plata impozitului pe salarii se naște numai ca urmare a conferirii titlului de onoare prin

brevet, așa cum se prevedea în Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, prevedere care a fost preluată în art. 6 din aceeași lege, modificată și republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.802/1999, Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, excepție ridicată de Petrache Stanciu. Autorul excepției consideră că art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile art. 94 lit. a) din Constituția României, în sensul că textul art. 7 alin. 1 lit. e), deși prevede scutirea de plata impozitului pe salariu pentru deținătorii titlului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, leagă această scutire de conferirea titlului prin brevet. Potrivit dispozițiilor art. 94 lit. a) din Constituția României, Președintele României conferă decorații și titluri de onoare. „Constatarea calității de luptător pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 este în atribuțiile comisiei special constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 566 din 16 iulie 1996 și nu în atribuțiile Președintelui României. În aceste condiții, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, încalcă prevederile constituționale.”

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată, întrucât, potrivit dispozițiilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* se conferă în semn de prețuire a spiritului de sacrificiu manifestat în lupta pentru victoria Revoluției române, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, acesta fiind un titlu de onoare în înțelesul dat de art. 94 lit. a) din Constituția României, conferirea fiind atestată prin brevet.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a comunicat încheierea prin care a fost sesizată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, este neîntemeiată. Potrivit art. 2 din Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, constituind titlu de onoare în sensul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestui titlu se face în condițiile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, sub sancțiunea nulității, și se atestă prin brevet. Faptul că în art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, se precizează că titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să fie atestat prin brevet nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât aceste titluri

de onoare se acordă numai în condițiile legii, iar atestarea prin brevet constituie o condiție de validitate a lor, potrivit art. 5 alin. 2 din Legea nr. 42/1990, republicată, Hotărârea Guvernului nr. 566/1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, la care se face referire în motivarea excepției de neconstituționalitate, este adoptată pentru organizarea executării legii, iar nu pentru a stabili o procedură diferită de conferire a titlului de onoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 12 august 1996, având următorul cuprins: „*Sunt scutite de plata impozitului prevăzut de prezenta lege următoarele categorii de persoane: [...] e) urmașii eroilor-martiri ai Revoluției, precum și deținătorii titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, conferit prin brevet, pentru veniturile realizate, în cadrul funcției de bază.*”

Autorul excepției consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională, deoarece condiționează scutirea de plata impozitului pe salarii de conferirea titlurilor prin brevet. Or, drepturile celor distinși cu titlurile menționate se acordă de către o comisie, printr-un certificat de atestare a calității, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 566/1996. Fiind astfel atestată calitatea, dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, constată existența unor drepturi și de aceea teza referitoare la conferirea titlului prin brevet este neconstituțională, întrucât nu este „în concordanță cu dispozițiile art. 94 lit. a) din Constituție”. Aceste dispoziții constituționale au următorul cuprins: „*Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:*

a) *conferă decorații și titluri de onoare.*”

Curtea Constituțională constată că examinarea constituționalității prevederilor legale atacate trebuie făcută prin raportare la dispoziții din legea fundamentală, iar nu prin raportare la un act normativ cu forță juridică inferioară legii, cum este o hotărâre a Guvernului.

Titlurile de onoare la care se referă dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991, republicată, sunt: titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*, de care beneficiază urmașii eroilor-martiri, și titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*. Aceste titluri au fost instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 42/1990, republicată.

Potrivit art. 1 din această lege, titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit pentru cinstirea și eternizarea memoriei celor care și-au jertfit viața pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, iar, potrivit art. 2 din aceeași lege, titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* s-a instituit în semn de prețuire și recunoștință pentru cei care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Deși în lege nu este utilizată noțiunea de titlu de onoare, se poate constata că în intenția legiuitorului a stat tocmai dezideratul de a onora prin distincții, post-mortem sau în viață, pe cei care s-au jertfit sau au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Așadar, Curtea Constituțională constată că titlurile instituite sunt titluri de onoare în înțelesul art. 94 lit. a) din Constituție. Conferirea acestor titluri se face, sub sancțiunea nulității, în condițiile art. 5 din Legea nr. 42/1990, republicată, la propunerea Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, a cărei componență este prevăzută de lege, și conform criteriilor stabilite în anexele nr. 1 și 2 la lege.

Prin Legea nr. 30 din 6 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 13 mai 1996, Parlamentul României a modificat și completat unele prevederi ale Legii nr. 42/1990 și a stabilit faptul că distincțiile — inclusiv titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — se conferă de către Președintele României, la propunerea unei comisii, în componența fixată prin art. 4 din lege. Necesitatea atestării prin brevet a titlului este prevăzută și la pct. 9 din Legea nr. 30/1996, care modifică art. 5 din Legea nr. 42/1990 și care prevede la alineatul ultim: „*Conferirea distincțiilor prevăzute în prezenta lege se atestă prin brevet.*”

În baza și în vederea aplicării Legii nr. 42/1990, republicată, completată prin Legea nr. 30/1996, Guvernul României a emis Hotărârea nr. 566 din 15 iulie 1996 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 29 iulie 1996. Printre

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 lit. e) din Legea nr. 32/1991 privind impozitul pe salarii, republicată, ridicată de Petrache Stanciu în Dosarul nr. 1.802/1999 al Judecătoriei Buzău.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 139

din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 248 din Codul penal

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 248 din Codul penal, ridicată de Dan Corneliu Pascariu în Dosarul nr. 7.474/1998 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 septembrie 1999 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 1998 Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 248 din Codul penal, excepție ridicată de Dan Corneliu Pascariu într-un dosar având ca obiect soluționarea cauzei penale privind pe autorul excepției și pe Vitali Ustroi, trimisi în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 289, 248 și la art. 291 din Codul penal.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că prevederile art. 145 din Codul penal, care explică înțelesul termenului „public”, sunt în contradicție cu dispozițiile art. 135 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora proprietatea este publică sau privată, precum și cu dispozițiile alin. (4) al aceluiași articol, în care sunt enumerate bunurile ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, printre care, arată autorul excepției, nu se regăsesc bunurile ce constituie patrimoniul unei societăți comerciale. Se mai afirmă totodată că art. 145 din Codul penal este în contradicție și cu dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituția României, care prevăd că proprietatea privată este ocrotită în mod egal, indiferent de titular. Aceste prevederi sunt încălcate, în opinia autorului excepției, și de dispozițiile art. 248 din Codul penal, care instituie o pedeapsă mai gravă pentru abuzul în serviciu, în funcție de natura proprietății: publică sau privată. Or, în cazul societăților comerciale cu capital de stat trebuie să se vorbească de proprietatea privată a statului. De aceea, consideră autorul excepției, se impune modificarea art. 145 și 248 din Codul penal, care sunt neconstituționale.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, instanța de judecată apreciază că atât dispozițiile art. 248 din Codul penal, cât și cele ale art. 145 din același cod, la care primele fac trimitere, nu contravin prevederilor art. 135 și ale art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece nu este vorba despre o discriminare, sub aspect sancționator, între fapte ce aduc atingere proprietății publice sau private, ci despre un tratament diferit între diferitele forme de abuz în serviciu, după cum acestea aduc atingere intereselor unor persoane sau intereselor publice. Dispozițiile art. 248 din Codul penal nu au în vedere în mod expres atingerea adusă proprietății publice prin activitatea subiectului activ, ci tulburarea bunului mers al activității subiectului pasiv sau păgubirea patrimoniului acestuia. Împrejurarea că una dintre urmările imediate prevăzute în art. 248 din Codul penal este o pagubă adusă patrimoniului unei instituții, din cele menționate în art. 145 din Codul penal, nu trebuie privită prin raportare la noțiunea de proprietate publică, deoarece proprietatea nu se confundă cu patrimoniul. Pe de altă parte, faptul că Banca Română de Comerț Exterior — S.A. se încadrează sau nu în tiparul subiectului pasiv avut în vedere de art. 248 din Codul penal este o chestiune de aplicare a legii și nu una de contencios constituțional.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere primit din partea Guvernului se consideră că excepția este neîntemeiată. Criticile privind neconstituționalitatea art. 145 și 248 din Codul penal nu pot fi reținute, deoarece prevederile art. 248 nu contravin Constituției, iar art. 145, care explică înțelesul termenului „public”, este redactat suficient de clar, instituțiile publice fiind cele calificate astfel de lege, iar o reglementare care

omite să cuprindă anumite aspecte nu poate fi considerată neconstituțională, dacă nu încalcă prevederile Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și ale părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Reglementările criticate de autorul excepției sunt dispozițiile art. 145 și 248 din Codul penal, care au următorul cuprins:

„Art. 145. — Prin termenul **public** se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public, administrarea, folosirea sau exploatarea bunurilor proprietate publică, serviciile de interes public, precum și bunurile de orice fel care, potrivit legii, sunt de interes public.”

„Art. 248. — Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”

Din examinarea de ansamblu a excepției de neconstituționalitate ridicate Curtea constată că prevederile art. 248 din Codul penal nu contravin vreunei norme constituționale, deoarece acestea reglementează o infracțiune de serviciu și nu o infracțiune contra patrimoniului, cum susține autorul excepției.

De asemenea, critica adusă prevederilor art. 145 din Codul penal este neîntemeiată. Prin această reglementare legiuitorul nu și-a propus să explice noțiunea de *proprietate publică*, ci înțelesul termenului *public*, raportat nu numai la noțiunea de *proprietate*, ci și la „tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public, ... serviciile de interes public, ...”. De aceea, dispozițiile art. 145 din Codul penal nu contravin prevederilor art. 41 alin. (2) din legea fundamentală, potrivit cărora „Proprietatea este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular”, și ale art. 135 alin. (2) din Constituție, care stabilesc că „Proprietatea este publică sau privată”.

Critica formulată de autorul excepției, în legătură cu distincția între proprietatea publică și cea privată, nu prezintă vreun interes pentru calificarea faptei săvârșite, ca infracțiune prevăzută la art. 248 din Codul penal. Abuzul în serviciu contra intereselor publice reprezintă însă cea mai gravă formă a abuzului în serviciu, deoarece este fapta unui funcționar public și lezează activitatea unei persoane juridice de interes public, producând fie o tulburare deosebit de gravă a activității acesteia, fie o pagubă adusă patrimoniului ei. Așadar, infracțiunea există chiar dacă prin fapta săvârșită nu s-a produs o pagubă.

Într-o interpretare sistematică a dispozițiilor art. 248 din Codul penal rezultă că acestea se aplică și în cazul în care subiectul activ al infracțiunii este *alt funcționar*, în conformitate cu art. 258 din Codul penal, prevederi ignorate de autorul excepției de neconstituționalitate. Calitatea de funcționar public sau de funcționar a făptuitorului, în cazul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor

publice, trebuie constatată însă de instanța de judecată, deoarece interpretarea și aplicarea legii țin de competența acesteia.

Prevederile art. 145 și 248 din Codul penal au mai fost examinate de Curtea Constituțională, care, prin Decizia

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 248 din Codul penal, excepție ridicată de Dan Corneliu Pascariu în Dosarul nr. 7.474/1998 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 140

din 5 octombrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal, ridicată de Condrat Echimov, Alexandru Prodan și Nicolae Stoean în Dosarul nr. 2.209/1998 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 septembrie 1999 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 mai 1999 Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Condrat Echimov, Alexandru Prodan și Nicolae Stoean într-o cauză penală privind pe autorii excepției, trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 215 și 282 din Codul penal.

În motivarea excepției autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 146 din Codul penal sunt neconstituționale, în partea referitoare la producerea unei pagube mai mari de 50.000.000 lei, text la care face trimitere alineatul ultim al art. 215 din Codul penal, potrivit căruia „Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi”. Se arată că textul criticat contravine prevederilor art. 123 alin. (2) din

nr. 178/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 24 februarie 1999, a constatat constituționalitatea lor. Deoarece în cauză nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă.

Constituție, privind înfăptuirea justiției. Or, dacă judecătorul poate aprecia gravitatea perturbării activității, el este limitat în cazul unei pagube materiale a cărei valoare este mai mare de 50.000.000 lei, deoarece depășirea acestei limite duce automat la aprecierea faptei ca având consecințe deosebit de grave. Totodată textul art. 146 din Codul penal este neconstituțional și pentru că nu prevede, în locul stabilității legii, un element variabil și relativ, determinat de actualele realități economice. Ca urmare a devalorizării monedei naționale, consecințele deosebit de grave privesc în fapt o sumă actualizată de circa 10.000.000 lei. Consecința este, în opinia autorilor excepției, o imensă nedreptate, deoarece pentru o pagubă care înseamnă, în valori reale, doar 10.000.000 lei se poate ajunge la o pedeapsă de maximum 20 de ani închisoare, la fel ca și pentru infracțiunea de omor, prevăzută în art. 174 din Codul penal.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, instanța de judecată apreciază că aceasta este întemeiată, fiind o încălcare a prevederilor art. 123 alin. (2) din Constituție, deoarece textul art. 146 din Codul penal îngreudește libertatea de apreciere a judecătorului. Această libertate este exclusă atâta timp cât paguba materială, stabilită de partea vătămată, depășește valoarea de 50.000.000 lei.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere primit din partea Guvernului se consideră că legiuitorul a prevăzut două criterii pentru stabilirea gravității consecințelor produse prin infracțiunile contra patrimoniului: unul constând în valoarea pagubei materiale produse, peste 50.000.000 lei, iar altul reprezentat de gravitatea perturbării activității unei persoane juridice sau fizice. Guvernul apreciază că prin stabilirea acestor criterii nu se aduce atingere principiului independenței judecătorilor, consacrat la art. 123 alin. (2) din Constituție, întrucât trimiterea la lege din cuprinsul dispozițiilor constituționale privește inclusiv legea penală, deci și art. 146 din Codul penal. Pe de altă

parte, judecătorii nu sunt independenți față de lege, ei sunt chemați să aplice toate reglementările în vigoare, inclusiv art. 146 din Codul penal, astfel încât acest text nu aduce atingere principiului constituțional al independenței judecătorilor.

Dar, deși nu există temeuri care să justifice concluzia că dispozițiile art. 146 din Codul penal sunt neconstituționale, în raport cu art. 123 alin. (2) din Constituție, Guvernul apreciază că actualul criteriu de evaluare a consecințelor deosebit de grave, în funcție de producerea unei pagube mai mari de 50.000.000 lei, trebuie să fie reapreciat față de noile realități economice. Guvernul se referă, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 148/1998, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal, dar prin care s-a reținut și faptul că limita de 50.000.000 lei, prevăzută de acest articol, nu mai reprezintă o valoare fixă față de care se impune un regim sancționator mai sever. În aceeași decizie Curtea Constituțională a statuat că, potrivit competenței sale, ea nu poate modifica sau completa prevederea legală supusă controlului, deoarece s-ar substitui Parlamentului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Din examinarea încheierii de sesizare, precum și a motivelor formulate de autorul excepției rezultă că acesta a ridicat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 146 din Codul penal numai în partea referitoare la limita valorică

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Condrat Echimov, Alexandru Prodan și Nicolae Stoean în Dosarul nr. 2.209/1998 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie 1999.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
